

til Grunde. Der er jo nemlig den Umstændighed tilføiede derved, at, jo bedre Brændevinsbrænderen indretter sin Bedrift, og jo fuldstændigere enhver Funktion under Brændingen bliver udført, som den skal, desto mere Brændevin faar han ud deraf, og han faar ikke blot mere Brændevin, men han faar tillige en Præmie for hver Pot Brændevin, som han saaledes producerer mere, igjennem den lavere Brændevinsafgift, med hvilken han sælger ogsaa denne Pot Brændevin. Naar vi ansætte en Pot Brændevin til 12 Sk. og Afgiften til 6 Sk., saa har han som Præmie for sin dygtige Bedrift ikke blot den Pot Brændevin, som han indvinder mere ved sin Bedrift, men tillige Besparelsen af de 6 Sk. i Afgift. Staten betaler ikke denne Præmie; skulde der være Nogen, som betalte den, saa maatte det være Konsumenterne; men jeg kan heller ikke erkjende, at det er dem, som betale den. Brændevinsbrænderen indvinder dette større Produkt, og det er Konsumenterne ligegyldigt, om det er indvundet ved hans dygtige Bedrift eller paa anden Maade. Men Enhver maa indrømme, at det er en afgjort Sag, at han har en Præmie for sin Bedrift. Det er det nu bestaaende System, som saaledes har ført vore Brænderier fremad. Nu hørte jeg vel, at den høitærede Finansminister ogsaa vilde tage Hensyn til de mindre veldrevne Brænderier, og at han mente, at det kunde være godt rundt omkring i Landet at have en Del smaa Brænderier, om hvilke det altsaa maatte siges, at de dreves mindre godt. Men jeg maa overfor denne Bemærkning gjøre opmærksom paa, at det dog ikke er den Betragtning af Industrien, som man pleier at gjøre gjældende, ligesom jeg heller ikke tror, at det er den Betragtning, som den høitærede Finansminister ellers gjør gjældende i saadanne Forhold. Han pleier ellers, saavidt jeg har forstaaet ham rigtig, at sætte Pris paa, at enhver Industri drives med den Dygtighed, hvormed den giver det største Udbytte, og at være langt fra at anbefale Forholdsregler, der tage Middelmædigheden under Armene, for at ogsaa den kan komme frem. Ved Beskatningen efter Udbytte vil man imidlertid netop tilbøielig gjøre dette; thi,

bringer en Brændevinsbrænder kun Lidt ud af sin Brænding, saa kommer han ogsaa kun til at svare Lidt i Skat. Og i Forbindelse hermed minder jeg om den Økonomi med Materiale, som gjentagne Gange er bleven bragt paa Bane. Vil det ikke netop være den slette Økonomi med Materiale, som man kommer til at sanktionere, naar man indrømmer Frigjørelsen for Beskatning af det Udbytte, der ikke fremkommer paa Grund af slet Produktion?

Med Hensyn til, hvad der er blevet anført om Mangelen paa Frihed for Brændevinsbrænderne, da kan jeg henholde mig til, hvad der blev sagt af den ærede sidste Taler (Brasch) i saa Henseende, og endvidere henholde mig til den Kjendsgjerning, at der ikke fra Brændevinsbrændernes Side er fremkommet nogen Klage over Mangel paa Frihed. Tanken om den Tvangstrøje, der nu ligger paa Brændevinsbrænderne, har grebet det ærede Medlem bagved (Sessen) meget stærkt, og han har klaget stærkt paa deres Vegne. Dette vilde have gjort Indtryk paa mig, hvis han selv havde været Brændevinsbrænder, men da han ikke er det, kan man rolig lægge mindre Vægt derpaa. Hvis nemlig Nogen i vort Land føler sig trykket, kan man være temmelig sikker paa, at han lader høre fra sig, han skriger og skriger høit. Og, naar Brændevinsbrænderne altsaa have tiet, er der ingen Fare paa færde. Hemmeligheden er vistnok den, at den Plan, som er Brændevinsbrænderne foreffreven, netop svarer til en fornuftig Drift af deres Brænderier, og at, hvor tvingende Bestemmelserne end se ud til at være, saa ere de det derfor i Virkeligheden ikke.

Ordføreren: Jeg kan i Alt Væsentligt af, hvad jeg havde at sige, henholde mig til, hvad den sidste ærede Taler har ytret, og jeg vil derfor aldeles forbigaa de Punkter, om hvilke han udtalte sig, da en Gjentagelse, blandt Andet ogsaa af Hensyn til Tiden, vilde være mindre heldig. Der er kun to Punkter, om hvilke jeg kunde ønske at gjøre et Par Bemærkninger. Det ene af disse Punkter vil jeg omtale, fordi jeg antager, at denne varme